

Milí bratři a sestry,

Opět začal školní rok, doba nabývání vědomostí, které bychom měli v životě uplatnit, doba vybírání si, doba hledání životních cest. Nejen žáci a studenti, ale i my všichni denně stojíme před volbou – vybrat si.

Možnost výběru je jedním z našich nejvzácnějších životních momentů. Obzvláště, když si můžeme vybrat jako první. Když máš narozeniny, dostaneš možnost vybrat si například to nejkrásnější oblečení, a v té chvíli nehraje cena rozhodující roli. V práci každý očekává, že si ředitel vybere tu nejhezčí kancelář. Ale v království Božím to funguje jinak. Sloužit Pánu velmi často znamená vzdát se práva výběru. Nevzít si to, co se nám jeví jako nejlepší.

Když Abram (později nazýván Abrahám) opustil svůj dům, aby šel do země zaslíbené, kterou mu Bůh slíbil, vzal s sebou svého synovce Lota, kterému zemřel otec. Po několika letech měli Abrahám a Lot tolik dobytka, že je země nemohla oba dva uživit. I přesto, že Abrahám byl starší a země byla slíbená jemu, dal Lotovi možnost prvního výběru. „Dáš-li se nalevo, já se dám napravo. Dáš-li se ty napravo, já se dám nalevo.“ (Gn 13, 9).

Lot si tedy vybral. Zalíbila se mu ta část, která vypadala lépe. Vody řeky Jordánu z ní udělaly „zahradu Hospodinovu“, tak proč váhat? Lot postavil svůj stan blízko prosperujícího města Sodomy. Na Abraháma zbylo to horší, ale první, co udělal, bylo, že tam Hospodinu vybudoval oltář. Místo, aby se cítil svým synovcem znevážený, vzdal díky Bohu a posilnil tak svou důvěru v Boha a jeho zaslíbení. Zatímco Lot se řídil žádostivostí vlastního srdce, Abrahám se podřizoval vůli Boží. Na první pohled se zdálo, že Abrahám prohrál, ale čas ukázal pravdu.

Nesprávná volba, učiněná na základě vypočítavosti, chamtivosti a nezářivosti, ničí nejenom tento svět, ale ničí i církve. Je příliš mnoho Lotů mezi námi a příliš málo Abrahámů.

I nám se může stát, že když se podřídíme Boží vůli, dáme tím šanci vyhrát někomu jinému – dokonce to může být i náš nepřítel. Ale rozhodující není začátek, nýbrž výsledek.

*otec Josef
(podle Deníku mladých)*

Odvhlčení obvodových zdí kostela

Mnohé návštěvníky našeho kostela zaujme před bočním oltářem „výstavka“ fragmentů sochařské výzdoby průčelí, která spíše než o sochařském umění našich předků, vypovídá o havarijním stavu kostelního pláště.

Vloni na podzim vznikl ve spolupráci se stavebním oddělením brněnského biskupství rozpočet nutných oprav a zároveň jsme požádali o příspěvek orgány samosprávy obce, města a kraje. Práce jsou rozvrženy do několika etap a měly by stát 4,5 milionu korun.

První etapou je odvlhčení obvodového zdiva kostela. Na tyto práce nám slíbil přispět Odbor památkové péče Magistrátu města Brna částkou 350 tisíc korun. Podmínkou pro obdržení tohoto příspěvku je dokončení a vyúčtování prací do 15. prosince t. r. a zároveň investice ze strany farnosti ve výši alespoň poloviny uvedené dotace – tj. 175 tisíc korun.

Prosím vás, abyste se modlili za ty, na nichž bude zdárný průběh a dokončení prací záležet. A zároveň vás prosím i o finanční příspěvek.

otec Josef

Rozvrh výuky náboženství

Rozvrh výuky ještě může být změněn. Případné další změny budou uvěřeny v příštím čísle.

ZŠ Herčákova

1. třída	středa 11.50–12.35	Marie Rousová
3. třída	středa 13.00–13.45	Marie Rousová
4. třída	úterý 13.00–13.45	Ing. Eva Trtková

ZŠ Milénova

1. třída	středa 12.00–12.45	Jitka Cahová
2. třída	úterý 12.00–12.45	Jitka Cahová
3.A třída	úterý 12.00–12.45	Libuše Kubáčková
3.C třída	úterý 12.50–13.35	Libuše Kubáčková
4. třída	úterý 13.00–13.45	Jitka Cahová
5. třída	středa 13.00–13.45	Jitka Cahová

ZŠ Slovanské náměstí 2

1. třída	úterý 11.45–12.30	Marie Holíková
2. třída	úterý 12.40–13.25	Marie Holíková
3. třída	středa 12.40–13.25	Jiřina Sloučková
4. třída	?	Mgr. Karolina Antlová
5. třída	středa 12.40–13.25	Marie Holíková

Farní učebna

od 6. třídy	út nebo čt 17.00–18.30	Marie Svorová
-------------	------------------------	---------------

Kostelní učebna

6.–9. třída	úterý 14.30–15.15	Ing. Eva Trtková
6.–9. třída	středa 16.45–17.30	Ing. Eva Trtková

Kociánka

Gymnázium	středa 15.00–15.45	Mgr. Eva Malaníková
-----------	--------------------	---------------------

Proč růženec s dětmi?!

Byla mi položena otázka: „Není to přehnané modlit se s dětmi růženec?“

Myslím, že není!

Lurdy, Fatima, La Saleta – tam všude se Panna Maria zjevovala prostým nevzdělaným dětem a vyzývala k modlitbě růžence – dokonce každodenní. A díky této modlitbě bylo Portugalsko uchráněno II. světové války.

Náše děti jsou sice vzdělanější, ale v dnešní době plné násilí, drog, alkoholu a sexu také mnohem ohroženější a zranitelnější než kdy dříve. Proto modlitba růžence!

V roce 1998 – konkrétně 26. 1. jsem se s dětmi začala modlit růženec každý měsíc v rádiu Proglas. Od té doby se jich při modlitbě vystřídal asi 40. Z tehdejších malých dětí jsou dnes už slečny a mladí muži a myslím, že to nikomu z nich neuškodilo. Některé z nich začaly už ve 4 letech a chodí dodnes.

Vždyť i Pán Ježíš říká: „Nechte děti přicházet ke mně!“ Tak proč ne i k Panně Marii, která je Matka – ke komu má dítě blíž než k mamince?

Proto se s dětmi modlím růženec – každou středu před dětskou mší svatou – v 17.50 hod. a každé čtvrté pondělí v měsíci v rádiu Proglas v 18.00 hod. – pokud máte čas a chuť, přidejte se doma k nám.

Rozpis do konce roku je na nástěnce.

Kdo by se chtěl s dítětem zúčastnit osobně, je srdečně vítán a může se přihlásit v týdnu před tímto termínem na dětské mši svaté. Věřte, že děti tam chodí rády – zvláště když jim řeknete, že je bude babička nebo někdo z rodiny poslouchat. Uvítáme děti mezi 5. až 10. rokem, které umí potřebné modlitby, umí dobře vyslovovat a jsou ukázněné, aby v rádiu vydržely půl hodiny v klidu.

Těšíme se na Vás i Vaše děti.

*Jiřina Sloučková – katechetka
a všechny děti, které už se této modlitby zúčastňují*

V ohnivé peci

Když jsem se na jaře poprvé sešel s akademickou malířkou a restaurátorkou Renatou Bartoňovou, abych pro Krpoláček přinesl přímo od zdroje několik informací o úmyslu namalovat pro náš kostel nový oltářní obraz, vyslovil jsem názor či přání, že až začne vlastní práce, bylo by dobré udělat fotografickou dokumentaci. Nejen jako zajímavost pro nás, ale i pro budoucí farníky. Vždyť taková věc je jistě pro farnost velkou událostí a digitální technika dnes umožňuje mnohé. A tak

uprostřed parného léta nás paní Bartoňová pozvala do ateliéru. Na návštěvu jsme se tentokrát vydali dva – já a přítel Josef Daněk se svým digitálním fotoaparátem...

Na tomto místě bych znovu rád zdůraznil to parné léto. Zatímco většina z nás si prázdniny užívala nejlépe někde u vody, paní Bartoňovou jsme vyrušili v pilné práci zavěšenou na lešení mezi nebem a zemí před plátnem budoucího oltářního obrazu. Saharské podnebí, které u nás právě vládlo, se samozřejmě nevyhnulo ani ateliéru, a přítel Josef, který se svým fotoaparátem vylezl až na malou galérii u stropu, aby získal originální úhel záběru, může dosvědčit, že teplota v místnosti vzrůstala s každým metrem nad zemí. Ale co dělat, Moravská galerie záпůjčku Sternova originálu (jedná se o olej velikosti 82,7 × 43,3 cm, který Stern namaloval kolem roku 1757 jako návrh hlavního oltářního obrazu pro farní kostel Nejsvětější Trojice v Drnholci v okrese Břeclav) časově omezila, a tak je každý den dobrý. „Aby bylo na práci dobře vidět, máme prosklený strop. Jenže v tomto počasí polední slunce promění ateliér v ohnivou pec. Tak se pokoušíme zavěšovat ke stropu průsvitný textil. Nesmí vrhat stíny, ani měnit barvu osvětlení,“ vysvětluje kolega paní Bartoňové.

Na více než dvou třetinách plátna jsou již barvami zachyceny ústřední postavy Nejsvětější Trojice. Jen ve spodní části na temné podkladové vrstvě je zatím vidět jen bílé obrysy několika andělů. „Myslím, že teď je právě vhodný okamžik k dokumentaci. Až budu mít v barvě i tuto spodní část, čeká mě sice ještě spousta práce, ale na snímcích už by postup nebyl tak zřetelný,“ říká paní Bartoňová. V rozhovoru se pak dovídáme další zajímavosti o vzniku kopie. Například to, že prostor pro náš oltářní obraz má poněkud jiný tvar, než předpokládala Sternova předloha. Nebylo tedy možné originál prostě jen zvětšit, ale bylo nutné částečně posunout některé postavy výjevu. Malba obrazu, který bude vidět z určité vzdálenosti a navíc z podhledu, má další zvláštnosti. Je nutné počítat s určitým zkreslením proporcí postav. „Malíř musí občas zkontrolovat svou práci většího odstupu. To rozměry ateliéru moc neumožňují. A tak pokaždé pěkně dolů zlešení, otevřít speciální vysoké okno, kterým později hotový obraz ateliér opustí, vyběhnout na dvorek a pečlivě koukat, co jsem to vlastně namalovala,“ doplňuje paní Bartoňová.

Po dokončení základní malby a jejím částečném vyschnutí se nanese lazura, která zjemní barevný tón a dodá malbě příjemnou patinu – „patinu stáří“. To ale znamená, že malíř musí mít už při míchání barev představu, jak se tóny změní použitím lazury?! Přátelé, tak tohle už přesahuje mé chápání . . .

Josef už vyzkoušel všechny možné úhly záběru, tak se raději loučíme, abychom nezdržovali, a už se těšíme na výsledek.

P.S.

Vydávání *Krpoláčku* nestačí sledovat rychlý spád událostí. A tak, vážení farníci, máme pro vás radostnou zprávu – v těchto dnech (1. září) je obraz namalován. Olejová malba teď musí mít čas pořádně vyschnout, asi několik měsíců. Teprve potom se provede závěrečná úprava – lakování, které malbu barevně osvěží, ale hlavně vytvoří ochrannou vrstvu. Po nanesení a zaschnutí laku bude již během dalších několika týdnů možná instalace obrazu.

Zdeněk Winkler (z.winkler@centrum.cz)

Světcí měsíce října

Svatý Bruno Kartuzián

Sv. Bruno Kartuzián, narozen kolem r. 1030 v Kolíně, je zakladatelem nejpřísnějšího řádu na světě – Velké kartouzy.

Po studiu a kněžském svěcení se stal Bruno vedoucím dómské školy v Remeši. Velmi toužil stát se remešským biskupem, ale dvakrát mu jeho přání překazili jiní kandidáti, kteří si biskupský řád bohužel koupili. Bruno, zklamaný světem, odešel se svými šesti druhy do Grenoblu, kde mu jeho žák (a tamější biskup) Hugo věnoval krajinu jménem Cartusia. V tomto velmi nehostinném místě pomalu vznikala Velká kartouza.

Zanedlouho odešel Bruno do Kalabrie a tam založil v divočině La Torre svou druhou kartouzu.

6. 10. 1101 sv. Bruno blízko La Torre zemřel. Oficiálně nebyl nikdy prohlášen za svatého, ale jeho kult byl potvrzen r. 1514 a r. 1623.

Guido, pátý převor Velké kartouzy, předepsal později kartuziánským mnichům vedle obvyklých mnišských slibů ještě věčné mlčení a samotu. Osm hodin denně musí kartuziáni věnovat modlitbě a duchovním cvičením. Požívání masa mají úplně zakázáno, jednou týdně se postí o chlebě a vodě.

Sv. Bruna nejčastěji zobrazujeme v kartuziánském oděvu a s prstem na ústech.

Svatý Lukáš

Evangelista Lukáš je autorem (třetího) evangelia a Skutků apoštolských.

Povoláním byl lékař a podle tradice byl od narození pohanem. Jaká byla jeho cesta ke křesťanství prý není známo, ale víme, že se kolem roku 50 po Kr. připojil k apoštolu Pavlovi a provázal ho po jeho cestách celých 17 let. Když byl Pavel r. 67 v Římě sťat, působil pak sv. Lukáš v Acháji na řeckém Peloponésu a tam také nejspíš napsal své evangelium a Skutky apoštolské. Zemřel pokojnou smrtí ve věku 84 let. Jeho ostatky jsou v současné době uloženy v alabastrovém sarkofágu v kostele sv. Justiny v Padově.

Co se týče tradice uctívání sv. Lukáše, určitě stojí za zmínku tzv. „Lukášovy cechy“ neboli celosvětové sdružení křesťanských lékařů, kteří se zabývají etickými otázkami na poli medicíny.

Sv. Lukáše můžeme nejčastěji vidět znázorněného spolu s býkem (evangelistovým symbolem) nebo jako malujícího obraz Panny Marie, což má poukazovat na jeho neobyčejnou lásku k ní.

Sv. Šimon Horlivec

Apoštol Šimon Horlivec či Šimon „Zelót“ (z názoru náboženského společenství, ke kterému patřil dřív, než ho povolal Kristus), nebo Šimon „Kananejský“ působil pravděpodobně jako misionář mezi Židy a podstoupil strašnou mučednickou smrt. Jedna tradice říká, že byl sťat; jiná, že ho rozřezali pilou. Podle dalšího podání působil sv. Šimon spolu se sv. Judou Tadeášem v Sýrii, Mezopotámii a Persii, kde byli oba zabiti kyjem mágy.

Z uctívání sv. Šimona je nejspíš nejzajímavější tradice „Šimonské pouti“ v Pötzmes v řezeňském biskupství v Bavorsku. Pochází z r. 1590, kdy tam prý nějaký sedlák uviděl na cestě dřevěný obraz představující

sv. Šimona. Přenesl ho do farního kostela, ale druhý den byl obraz znovu na cestě. Sedlák postavil na onom místě kapli a obraz tam umístil. Zanedlouho se stalo nedaleko neštěstí. Syn místního tesaře spadl ze stromu a ležel jako mrtvý. Tesař se velmi modlil ke sv. Šimonovi za uzdravení a slíbil mu novou kapli. Chlapec se zanedlouho uzdravil a z nového kostelíku se stalo poutní místo.

Znázorňován je sv. Šimon Horlivec často s Judou Tadeášem a téměř vždy s mučícími nástroji – pilou, kyjem, mečem, sekerou.

Marie Braunerová (mbcko@centrum.cz)

Použitá literatura: Schauber, Schindler: Rok se svatými

Biblické postavy – Starý zákon I

Adam a Eva (*Odkaz: Gn 1-4, Ř 5, 1K 15, 1Tm 2*)

Genesis (počátek) je první knihou bible. Popisuje stvoření světa a život prvních lidí. Rozebírá také důležitá biblická témata, jakými jsou hřích, vykopení, hněv a spása. Je to stejně tak příběh o úspěchu, jako o nezdaru, ale nakonec také o naději, kterou Bůh vložil do života lidí, které stvořil.

Genesis vypráví o tom, jak Bůh během šesti dnů stvořil svět. Nejdříve stvořil den, noc a nebe. Potom vytvořil zemi, moře a rostliny, tvory žijící v moři a ve vzduchu, stejně jako šelmy. Nakonec stvořil muže a ženu. Sedmého dne odpočíval, neboť jeho práce byla hotova.

V Genesis se dozvíme, že Bůh stvořil Adama, prvního muže, z prachu a pak mu vdechl život. Uvedl ho do Rájské zahrady, kde žila různá zvířata a ptáci. Brzy se ukázalo, že Adam potřebuje víc než jen společnost zvířat, proto Bůh stvořil Evu, aby byla jeho družkou. Adam řekl: „Toto je kost z mých kostí a tělo zmého těla!“ Adam s Evou chodili v Ráji nazí a vůbec se nestyděli. Jejich štěstí se ale vypařilo, když neuposlechli božského příkazu. V zahradě rostl strom – strom poznání a zla – jehož ovoce jim Bůh zakázal jíst. Had je ale zlákal, aby začali pochybovat, zda jim Bůh neupírá poznání, a proto ovoce snědli. Eva jako první a po ní i Adam. Když poznali dobro a zlo, ztratili svou nevinu a Bůh je vykázal z Ráje do světa.

Příběh o Adamovi a Evě vypráví o tom, jak nádherný svět, který Bůh stvořil, pošpinil hřích. První lidská dvojice si totiž myslela, že je chytřejší než Bůh a neuposlechla ho. Tak Adama s Evou, stejně jako jejich potomky, zkazila chtivost a nenávist.

Kain a Ábel (*Odkaz: Gn 4, Žd 11, 1J 3*)

Kain a Ábel byli první dva synové Adama a Evy. Prvorozený Kain obdělával půdu, zatímco Ábel měl stádo ovcí. Bůh měl raději Ábela, protože ten mu obětoval prvorozenou ovci, kdežto Kain mu daroval jen část ze své sklizně. Ábel mu byl prostě milejší, proto začal Kain na svého bratra žárlit. Nakonec ze samé závisti Ábela zavraždil. Bůh udělal na Kainově čele znamení, aby ho všichni rozpoznali, a aby se tak stal štvancem.

Biblické úsloví „jít Kainovou cestou“ znamená vybrat si cestu násilí a vzpoury proti Bohu.

Šét (*Odkaz: Gn 4,5*)

Třetí syn Adama a Evy se narodil poté, co Kain zabil Ábela. Eva mu dala toto jméno, protože cítila, že tím nahradí ztraceného syna. Řekla: „Bůh mi vložil do klína jiného potomka místo Ábela, kterého zabil Kain.“

Henoch a Metuzalém (*Odkaz: Gn 5*)

Henoch pocházel z Šétovy větve ze sedmé generace po Adamovi. Genesis říká, že měl velmi blízký vztah k Bohu a že ho Bůh jednoho dne jednoduše vzal na nebesa. Legendy z pozdější doby pokládají Henocha za jasnovidce.

Metuzalém byl synem Henocha a dědečkem Noema. Podle Genesis žili první lidé velmi dlouho. Metuzalém ale žil ze všech nejdéle – dožil se devíti set šedesáti devíti let.

Lámech (*Odkaz: Gn 4,5*)

Lámechovy děti byly velmi chytré. To ale nic nezměnilo na tom, že jejich otec byl vrah. Naučil své ženy píseň, která oslavovala jeho zásadu neodpouštět nepřátelům.

Ježíš převzal slova z této písně, když řekl Petrovi, že musí lidem

odpustit „sedmasedmdesátkrát“.

Příběh o Lámechovi vypovídá o tom, jak s civilizací vzrůstala i její zkaženost.

Noe (*Odkaz: Gn 5-9*)

Zatímco na světě začalo převládat čím dál tím více zla, bible říká, že Noe byl „bezúhonný“. Když se Bůh rozhodl zničit svět, chtěl zachránit Noema a jeho rodinu. Řekl proto Noemovi, aby postavil důkladnou loď (neboli archu) a ochránil se tak před nadcházející potopou. Archa měla také sloužit jako útočiště pro mnoho druhů zvířat.

Potopa trvala čtyřicet dní a čtyřicet nocí a zničila vše živé, kromě těch, kteří zůstali v bezpečí uvnitř archy.

Chám (*Odkaz: Gn 6, 7, 9, 10*)

Chám byl pravděpodobně Noemův nejmladší syn. Po potopě Chám uviděl Noema nahého a opilého, což zákon zakazoval. Chám se proto za Noema styděl. Z Cháma vzešel egyptský a kenaanský kmen.

Mgr. Ing. René Herman (r.herman@centrum.cz)

Prázdniny s Archou

Tak nám zase začala škola! Vzpomínám si, že jako dítě jsem koncem prázdnin nesnášel i pohled na aranžérskou výzdobu výloh papírnictví. Všude samé sešity, barvičky, školní brašny . . . Školáci, nezoufejte! Když tedy škola začala, další prázdniny už nemohou být daleko! Ale dovolte, abych se k těm minulým vrátil alespoň vzpomínkou. Jaké byly prázdniny s *Archou*?

Prázdniny s *Archou* jsme prožili především na třech týdenních táborech. Na nich se vystřídalo celkem přes 120 dětí a mládeže, přibližně polovina byli osobní asistenti postižených. Pokusím se čtenářům Krpoláčku přiblížit atmosféru těchto táborů.

Tábor pro nejmenší děti byl v Lomnici u Tišnova. Jednoho dne lomničtí domorodci nevěřili svým očím. Na dvoře místní školy se objevila dvě obrovská teepee a šest menších pestře pomalovaných stanů

a stejný počet totemů. Každé ráno indiánský bubeník svolával kmen k modlitbě. Zanedlouho se objevili bojovníci rodu Apačů, Čejenů, Irokézů, Kiowů, Čipevajů a Lakotů. To už náčelník kmene Hiawatha zanotoval píseň a ostatní se přidávali vedeni rytmem bubnu. A pak začala každodenní práce a soutěže, které byly hodnoceny péry do čelenky. A na svou čelenku byli všichni bojovníci opravdu hrdí. Každý den předstupovali indiáni před shromážděný kmen a náčelník Hiawatha nahlas hodnotil každého z nich, jeho zásluhy, ale také to, co se mu zrovna nepodařilo, nebo v čem zklamal. Věřte, nechtěl bych se ocitnout před takovým tribunálem. Kam se hrabou naše soudy! A takový indiánský bojovník poznal věci, o kterých se bílé tváři ani nesnilo. Kdo z vás například pomáhal při rozdělování slavnostního ohně třením dřev? Kdo se zúčastnil přepadení westernové vesničky? A kdo hrál ve skutečné indiánské pohádce? Na tu pohádku se přišli podívat diváci z celé Lomnice a okolí, snad na dvě stovky jich bylo. Ať mě potrestá Manitou, jestli nemluvím pravdu! Ostatně, toto mé vypravování dokreslují i snímky na nástěnce *Archy* u hlavního vchodu do kostela. Howgh!

Na tábor pro dospívající mládež byste se museli vypravit do Mrátkotína u Telče. Táborová hra začala už na hlavním nádraží v Brně. „Kdesi za horami leží štěstím kypící stát Hicbekistán a miliony zubožených lidí po celém světě sní o jeho občanství...“ Ano, tématem tábora byli uprchlíci. Je jistě dobré si uvědomit, že je na světě nemálo lidí, kteří nemají kde bydlet, nemají co jíst, kteří utíkají a navíc musí bojovat s neskutečnou byrokracií. Proto hned na začátku museli všichni účastníci vyplnit dotazníky s absurdními otázkami a pak údaje před komisí jedovatých úředníků obhájit. Celý uprchlický tábor byl pojat tak, že uchazeči o občanství procházeli náročnými testy, které měly prokázat, zda jsou hodni občanství guvernátu Hicbekistán. Mezi testy byl například namáhavý pochod spojený s pobytem v divočině, imigranti včetně vozíčkářů se ocitli zavěšeni na laně mezi nebem a vodou nad propastí zatopeného lomu, museli prokázat tvůrčí dovednosti všelikého druhu. Každé ráno vycházely noviny Hicbek Time, kde se uprchlíci dovídali hodnocení předchozího dne a někdy i další program. Nakonec přísným výběrem prošli všichni a po slavnostním slibu dostal každý vlastní laminovaný Občanský průkaz státu Hicbekistán včetně fotografie.

Také nejstarší mládež měla svůj tábor v Mrákotíně. Tábor jsme nazvali *Gamelle 2003* podle jídelní misky kartuziánů. Pracovně se pro tento tábor ujala zkratka TTT – teologicko turistický tábor, která napovídá mnohé o zaměření programu. Z delších výletů můžeme jmenovat Telč, Praskolesy, Dobrou Vodu, Lhotku, Řáskou, někteří se zúčastnili v Jihlavě v kostele sv. Jakuba primice Josefa Sedláka, bratra z Taize. Několika odvážným vozíčkářům a jejich průvodcům se podařilo dobýt zříceninu hradu Štamberka, která měla dosud pověst místa vozíčkářům zapovězeného. Prozkoumali jsme několik rybníků a našim nástupcům jsme předali zkušenosti o možnosti či nevhodnosti koupání postižených v jejich vodách. Kromě putování, koupání, táboráku a jiných prázdninových radostí přinesl každý den i nové duchovní téma, které jsme po úvodní přednášce probírali v malých skupinkách. Na táboře mezi námi byli i hledající a účastníci, kteří se sami označili za nevěřící. Obávali jsme se, jak budou na program reagovat. Od jedné „nevěřící“ přišel později dopis, ve kterém napsala tuto větu: „Na táboře jsem se cítila jako v nebi! Ráda bych jela zase.“ Také z obou táborů v Mrákotíně se na naší nástěnce časem objeví fotografie.

Chtěl bych na tomto místě poděkovat několika mladým lidem z naší farnosti, kteří pracovali na táborech jako osobní asistenti postižených. Letos opět přibýlo několik nových a doufáme, že zůstanou *Arše* věrní. Dále patří dík neznámým sponzorům, kteří zaslali peníze na konto našeho sdružení pomocí vkladových lístků vystavených na naší nástěnce v kostele u hlavního vchodu. Bůh vám odplať!

Zdeněk Winkler (z.winkler@centrum.cz)

Dobrovolná služba – diecézní voluntariát

„Mladí, církev vás potřebuje!“ To je výzva, kterou se obracejí biskupové Čech a Moravy na vás, mladé lidi. Vycházejí z jistoty, že nejlepšími apoštoly mladých jsou mladí lidé sami. Vstoupit do dobrovolné služby znamená zcela konkrétně přijmout s církví úlohu stát se aktivními v evangelizaci našeho národa.

První zkušenosti s dobrovolnou službou v katolické církvi už jsou. Jak kněží, kteří mladé lidi do farností přijali, tak dobrovolníci sami, si společně prožitý rok pochvalovali. Jeden z dobrovolníků řekl: „Ani nevím, kdo je více obohacen, zda my, nebo lidé, pro které jsme se snažili něco dělat.“ A jiný zase: „Je to skvělá zkušenost. Paradoxně nejvíce z ní profitujeme my samotní. Tím, že jsem nabídl své schopnosti k službě – pomoci druhým, našel jsem své vlastní sebeuplatnění, svou plnou realizaci . . . Zjistil jsem, jak je báječné udělat něco pro druhého, protože právě v tom je právě štěstí.“

Dobrovolníkem se může stát ten, komu je nejméně 18 let, rozhodne se na rok přerušit své zaměstnání nebo školu a takto získaný čas věnuje zdarma organizované službě potřebným a Bohu.

Příprava jednotlivců je roční. Začíná na podzim a probíhá pravidelně jeden víkend v měsíci. Závěrečné soustředění se koná o následujících prázdninách. Po něm jsou vybraní dobrovolníci rozesláni po skupinách do farností na dobu jednoho roku. V rámci roční přípravy a roku služby absolvují i Studijně-formační kurz Sekce pro mládež ČBK.

Dobrovolník má hrazeno sociální a zdravotní pojištění, ubytování a stravu a dostává malé kapesné.

Podrobnější informace najdete na: <http://www.signal.cz>.

Přihlásit se můžete na adrese:

Diecézní centrum mládeže

Petrov 5

602 00 Brno

e-mail: dcm.brno@biskupstvi.cz

Modlitby za povolání

Milé sestry, milí bratři,

chtěl bych navázat na pastýřský list o povolání „Prosme Pána žně“ z června loňského roku a znovu vyzvat všechny věřící brněnské diecéze k aktivnímu podílu na modlitbách za mír, rodiny a povolání k manželství, kněžství a zasvěcenému životu. Děkuji všem, kteří ve svých děkanátech a farnostech na tyto úmysly pravidelně pamatujete. Také

v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně pokračují každý první čtvrtek v měsíci poutní mše na tyto úmysly. Bohoslužbě předchází výstav Největější svátosti od 16 hodin s možností soukromé adorace, od 16.30 hodin následuje společná adorace a v 17 hodin ukončí modlitební a adorační program eucharistická bohoslužba. Diecézní poutě za obnovu rodin a povolání byly v katedrále na Petrově obnoveny v červnu 2002 a nyní vás na ně všechny znovu srdečně zvu. Úmysly modliteb od září 2003 do února 2004 si můžete přečíst na samostatném plakátku. Věřím, že budeme-li prosit, Pán žně otevře srdce budoucím dělníkům.

V modlitbě Vás všechny denně provází a ze srdce žehná

Váš biskup Vojtěch

Slovo otce biskupa Vojtěcha

Milé sestry, milí bratři,

rád bych znovu připomněl možnost každého z nás spolupodílet se na tom, co je nám předkládáno prostřednictvím médií.

Dnešní společenská liberalizace, pokles významu mravních hodnot, kult silného, agresivního jedince a vyzdvižení sexu jako jedné z nejvyšších hodnot života vede k tomu, že se na obrazovkách, v tisku a ostatních sdělovacích prostředcích objevují programy a články, které mohou být pro mnohé diváky a čtenáře problematické nebo dokonce nepřijatelné.

Jejich nejzávažnějším negativním vlivem je působení na dospívající generaci, která si teprve utváří názorový směr a životní orientaci. Přitom právě u dětí a mládeže je sledování televize a poslech rozhlasu nejčastější aktivitou nejen ve volném čase, ale i při vzdělávání.

Vyzývám vás, sestry a bratři, abyste reagovali na programovou skladbu televize a rozhlasových stanic, na nevhodné články a reklamy a nepřijímali je pasivně, jen s občas vysloveným nesouhlasem. Každý divák a čtenář má možnost svými postoji a sdělenými názory či stanovisky ovlivnit, na co se díváme, co posloucháme, co čteme. Měli bychom si být vědomi rizika dopadu mediálního násilí a manipulací na lidskou osobnost a být aktivní proti prezentování falešných životních hodnot.

V první řadě je věcí naší svobodné volby i zdravého úsudku, abychom si z předkládané nabídky vybírali kvalitní pořady a neztráceli čas podřadnými. Je dobré, když se celá rodina podílí na výběru pořadů, které chtějí v televizi sledovat. Při stále zapnuté televizi není čas na rozhovor s druhými ani na společnou modlitbu.

Nebojte se vyjadřovat k vysílání rozhlasu a televize i k obsahu novin a jiných periodik – samozřejmě i křesťanských – a v plné míře uplatňovat svůj názor a vliv. Je však třeba učit se vést dialog, nikoliv útočit. Diskuze musí být věcná, konstruktivní, vždy slušná a se smyslem pro toleranci názoru druhého. Avšak tam, kde se situace dostává za hranici morálních a etických norem, není možný žádný kompromis.

Máme možnost se vyjadřovat (např. formou dopisů do příslušných redakcí) a je na nás všech, budeme-li ochotni věnovat určitý čas i námahu k tomu, abychom pomohli zlepšit tvářnost médií.

Modlím se za vás a ze srdce vám žehnám.

Váš biskup Vojtěch

Discoshow

V sobotu 11. 10. 2003 tě zveme na Discoshow setkání mládeže Brna a okolí. Začátek je v 17.00 na mši svaté v kostele *Panny Marie Pomocnice křesťanů v Brně – Žabovřeskách*. Od 18.30 pokračuje *záabavný a taneční program v KD Rubín* na Makovského náměstí v Brně – Žabovřeskách. Předpokládané ukončení je v 01.30. Vstupné Kč 50,-.

Bližší informace naleznete na plakátech v brněnských kostelích, na internetové adrese <http://www.katolik.cz/elpis/discoshow.html> nebo na tel.: 723/807 030, e-mail: elpis@email.cz.

Pro mimobrněnské možnost přespání (telefon a e-mail viz výše). Na toto tradiční setkání tě zve skupina Elpis.

Pastorační středisko na internetu

V den svátku narození Panny Marie, 8. září, zahajuje Pastorační středisko při Biskupství brněnském provoz svých internetových stránek na adrese <http://www.biskupstvi.cz/pastorace>.

Stránky mají být podle slov kněze Petra Nešpora, referenta pro pastorační práci v brněnské diecézi, k dispozici kněžím, jáhnům a těm, kteří v pastorační práci pracují, současně ale mohou být inspirací všem, kteří se jakkoliv zajímají o život církve v jedné z největších diecézí v naší republice. Stránky naprogramoval Ing. Jiří Doffek, PhD. a jejich čtenáři se mohou těšit na aktuální informace o připravovaných akcích, k dispozici jsou důležité kontakty na specifické druhy pastorační práce a za zmínku stojí nabídka nejrůznějších vzdělávacích kurzů pro duchovní i laiky (např. Teologický kurz, kurz Katecheta či kurz Akolyta, kurzy vzdělávání v oblasti Bible, kurzy aranžování květin, ap.), protože právě oblast vzdělávání považuje brněnské pastorační středisko za jednu z priorit v náplni své činnosti.

Duchovní centrum sv. Františka z Pauly v roce 2003

Duchovní obnovy pro:

Mládež hledající své životní povolání

- P. ThLic. Pavel Havlát OM, S.M. Zdislava Nosková OSF
- vždy od 9.30 do 17.00 hod.
- 11. 10., 8. 11., 13. 12.

Svobodné ženy 26–40 let

- 5. 9. (ráno) – 7. 9. (oběd)
- O. František Blaha SDB

Snoubence

- 19. 9. (večer) 18.00 – 21. 9. 15.00
- P. Mgr. Petr Vrbacký

*Lékaře, sestry a osoby pracující v sociální a charitativní oblasti
(laiky i řeholníky)*

– 2. 10. – 5. 10.

– P. Josef Ludolf Kazda OPraem

Pedagogy – „Pedagog na cestě k Bohu“

– 25. 10. (večer) – 28. 10. (oběd)

– P. ThLic. Jan Dohnal

Muže

– 15. 11. (večer) – 17. 11. (večer)

– P. František Lízna S.I.

Zasvěcený život:

Exercicie pro řeholnice:

– 24. 8. (večer) – 30. 8. (ráno) – O.Václav Slouk

– 9. 11. (večer) – 15. 11. (ráno) – P. ThLic. Pavel Havlát OM

Formační setkání:

– formační tým: P. ThLic. Pavel Havlát OM, PhDr. Miloslav Kotek,
S.M. Dominika Konečná OSF, S.M. Zdislava Nosková OSF

Formace kandidátek a postulantek

– první pondělí v měsíci vždy 9.00 – 17.00 hod.

– 6. 10., 3. 11., 1. 12.

Setkání sester juniorek

– 20. 11. (večer) – 23. 11. (oběd)

Stálá formace

– od 40 do 60 let: 16. 10. (večer) – 19. 10. (oběd)

Možnost „osobních pohovorů“ před vstupem, před sliby apod.
S.M. Dominika Konečná, Karlova 22, Brno; tel.: 545212152

Cyklus katechezí „Návraty ke kořenům“

– 16. 10., 13. 11., 11.12. (vždy od 18.00 do 19.30)

– S.M. Zdislava Nosková OSF

Bdění:

– adventní 29. 11. 21.00–23.00 hod.

Nabízíme možnost odpočinku pro kněze, řeholníky a všechny, kdo to potřebují – po telefonické domluvě.

Uzávěrka přihlášek vždy 14 dní před zahájením akce!

Kontakt

Vranov u Brna 7, 664 32

telefon: 541 239 264

e-mail: dc-vranov@katolik.cz

<http://www.dc-vranov.katolik.cz>

Krpoláček

Krpoláček v elektronické verzi

Elektronickou verzi Krpoláčka si můžete stáhnout na webu naší farnosti – <http://farnost.katolik.cz/krpole> (sekce „Krpoláček“).

Náměty a příspěvky

Pokud se chcete podílet na přípravě Krpoláčka, můžete své příspěvky a náměty vkládat do krabice s označením „Krpoláček“, kterou najdete pod nástěnkou u bočního vchodu. Prosíme uveďte spolu se svým příspěvkem i své jméno a kontakt na vás (nejlépe telefonní číslo nebo elektronickou adresu). Děkujeme.

Pokud máte možnost nám předat příspěvek elektronickou poštou, můžete jej poslat na adresu krpolacek@katolik.cz.

*Vydala Římskokatolická farnost
při kostele Nejsvětější Trojice v Brně – Králově Poli.
Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.*